

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 56 Thurs. March 19, 1964

Davni dokaz slovenske državnosti

V ponedeljek, 16. marca, je poteklo 550 let, od kar je bil ustoličen po starem redu na Gosposvetskem polju za koroškega vojvodo Ernest Železni iz rodu Habsburg. To ustoličenje samo po sebi ne bi bilo toliko pomembno, da ni bilo zadnje, o katerem poroča zgodovina. Ernestov naslednik na koroškem vojvodskem stolu je bil rimsko-nemški cesar Friderik III. Korošcem je sporočil, da upa, da mu bodo oprostili, če ne prevzame vojvodstva na starodavni način, ker bi se to za rimsko-nemškega cesarja ne spodobilo. Potrdil pa jim je vse stare pravice. Po Friderikovem zgledu so se ravnali njegovi nasledniki in obred umeščanja koroških vojvod je prešel iz rabe.

*

Ustoličevanje koroških vojvod ima brez dvoma svoj izvor v stari slovenski in slovanski zgodovini. Po starih virih Slovani niso imeli stalnih vojvod, ampak so živeli v zadrugah, katerim na čelu so bili staroste. Le v slučaju vojne ali nevarnosti napada so izvolili vojvodo, ki jih je vodil v boju. Vojvodo so po starem izročilu volili vsi svobodni bojovniki.

Ko so se naši predniki v zadnjih desetletjih šestega stoletja začeli naseljevati v svoji sedanji domovini, so začeli na zahodu na Langobarde, na Bizantince v Istri, na severozahodu na Bavarce. Z njimi so se zapletli v boje, ki so jih vodili skupno z Avari, v katerih družbi so zasedli novo ozemlje. Mesto začasnih so postali vojvode stalni vodniki naroda. Po ustanovitvi Samove države na današnjem Češkem in Moravskem so se tej pridružili tudi Slovenci in se z njeno pomočjo otresli Avarov, pa se varovali tudi Bavarcev in Langobardov na zahodu in jugozahodu v Furlaniji in v Istri. V bojih, ki jih je vodila Samova država, so Slovence vodili domači vojvode, čeprav njihova imena niso bila zapisana. Ko je po Samovi smrti leta 658 njegova država propadla, so Slovenci ohranili svojo neodvisnost in se z lastnimi silami branili pred sovražniki, kadar so jih ti ogrožali.

Koliko slovenske zemlje je bilo združene pod slovenskim karantanskim vojvodom, je težko reči, verjetno pa je bila njegova oblast omejena na koroške župe. Viri vsekakor o tem ne povedo nič.

Slovenska Karantanija, kot so v onem času sedanjo Koroško imenovali, je ostala neodvisna država vse do sredine osmega stoletja, ko so Avari, predniki sedanjih Madžarov v srednjem Podonavju, začeli znova pritiskati na Slovence. Ko so ti spoznali, da se sami Avarov ne bodo mogli ubraniti, se je njihov knez Borut obrnil za pomoč na sosednje Bavarce. Ti so res prišli okoli leta 743 pomagat slovenskim Karantancem v boju z Avari, pa so te privili, da so priznali nadoblast njihovega vojvode. Boruovega sina Gorazda in nečaka Hotimira pa so odpeljali na njegovo prošnjo — kot pravi vir — seboj in ju vzgojili v krščanstvu. Slovenci so bili tedaj namreč še pogani.

Od te dobe pa vse do leta 1918 smo bili Slovenci povezani z Nemci. Prvotno zavezništvo z Bavarci se je spremenilo v času, ko so Franki podvrgli Bavarce, v večjo odvisnost. Ta je v smislu fevdalnega sistema bolj in bolj rastla, vendar pa je slovenska Karantanija ohranila dolgo v srednji in celo v novi vek svoj posebni položaj.

Slovenci so ohranili svoje lastne vojvode do upora Ljudevita Posavskega leta 820. Ker so se Slovenci pridružili temu uporu, so izgubili del nekdanjih svobod in Bavarci ter Franki so dobili v deželi več neposredne oblasti, vojvode in kneze, pa četudi so bili tuji, imenovani od tujega vladarja, so umeščali še vedno po starodavnem načinu na Gosposvetskem polju. Slovenski kmet je sedel na knežjem kamnu in vprašal ljudstvo, če je prihajajoči knez pošten in pravičen sodnik, šele, ko je dobil pritriljen odgovor, se je umaknil s svojega mesta, ki ga je zasedel novi knez, obložen v slovensko kmetiško nošo, in prisegel izpolnjevanje starih zakonov.

Kasnejše se je obredu pri knežjem kamnu pridružil še obred pri vojvodskem prestolu, ki še vedno stoji na Gosposvetskem polju in priča o stari slovenski svobodi.

*

Vmeščanje koroških vojvod se je dolgo vršilo v slovenskem jeziku. To je bil tedaj splošni in edini pogovorni jezik na Koroškem. Ko so se Nemci bolj in bolj selili med Slovence in je Koroška izgubila svoj nekdanji čisto slovenski značaj, je seveda izginil slovenski jezik tudi iz vojvodskega dvora, kjer je bil v navadi vsaj še v začetku 13. stoletja.

*

Posebni obred vmeščanja koroških vojvod je postal znan po opisu Eneja Silvija, kasnejšega papeža Pija II., po vsem zahodnem svetu in so ga navajali kot dokaz prvotne narodne suverenosti. Iz obreda samega je razvidno, da si je narod prvotno kneza sam izbiral in mu sam izročal oblast, ko se je prepričal o njegovi pravičnosti, poštenosti in moštosti.

Rojak dr. J. Felicijan, ki poučuje zgodovino na St. John's College v Clevelandu, je pri proučevanju o izvoru ameriške izjave o neodvisnosti prišel do prepričanja, da je Thomas Jefferson, ko je to izjavo sestavljal, vedel za obred umeščanja koroških vojvod in se morda prav v zvezi s tem tako odločno izjavil o narodni suverenosti, o vladi, ki izhaja iz ljudstva z njegovo lastno odločitvijo, da vlada v skupno korist.

BESEDA IZ NARODA

Izlet v Washington

CLEVELAND, O. — Družabni klub Baragovega doma namerava prirediti letos izlet v prestolico Združenih držav, v Washington. To je politično središče te velike države in kraj, kjer se kroji usoda milijonov ljudi — med temi smo tudi mi — bodisi direktno ali indirektno. Vsi državljani nosimo posledice washingtonske politike na gospodarskem, političnem ali kulturnem polju. Če je dobra in uspešna, žanjemo koristi in se veselimo, če je slaba, grajamo in nosimo bremena in težave nepravilnih sklepov in odločitev. Mimo tega ne more nihče, ali se zanima ali pa ne zanima za to, kar se tam godi. Nas pa zanima in mika, da si ogledamo to mesto in tiste kraje in prostore, kjer se odloča del našega življenja.

Vsak državljani katerekoli države želi, da si vsaj enkrat ogleda svojo prestolico. Narod, ki nimajo svoje države, imajo pa svoje narodne prestolice. Tako imamo mi Slovenci svojo belo Ljubljano. Spominjam se, kako smo kot dijaki goriške gimnazije govorili in želeli videti Ljubljano. V sedmem razredu smo se odločili in ob počitnicah smo se podali na pot kar peš, ker denarja je bilo bolj malo. Po par dnevih pešačenja in spanja po raznih senikih smo pri mahal v St. Vid nad Ljubljano. Ko smo od tam zagledali ljubljanski grad, smo se od veselja in spoštljivosti — odkrili. O draga nam Ljubljana!

Sedaj smo presajeni v drugi svet. Počasi a stalno, hote ali nehoti se vtapljamo v miselnost, običaje in navade naroda, v katerem živimo. Tako postaja tukajšnja prestolica podzvestno in počasi tudi naša, če že ne tako v srčnem pogledu, pa vsaj v interesnem v naši ukažljivosti. Da temu ugodimo, smo izbrali Washington za kraj letošnjega izleta.

Načrt potovanja je v glavnem sledeči. Odpeljali bi se v petek, 1. maja t.l., najkasneje ob 4. uri pop. izpred Baragovega doma. V Washington bi prišli nekako ob polnoči. Prespali bi noč v motelu pred mestom. Tam nas bo pričakal naš vodnik, t.j. slovenski rojak, ki stalno živi v Washingtonu in kateremu je to mesto dobro znano. Drugo jutro, t.j. v soboto, bi zajtrkovali v motelu, nakar bi začeli z ogledovanjem raznih zanimivosti, katerih je Washington poln. Čas in vrstni red ogledovanja ter eventualno spremembo prepustimo vodniku. Po mestu bi ne pešali, temveč bi nas bus prepeljal od kraja do kraja, kamor bomo namenjeni. Dobro bo to, da nam bo vodnik razlagal v našem jeziku. Namen imamo ogledati si: Belo hišo, Kapitol, t.j. parlament, Najvišje sodišče, kongresno knjižnico, Washingtonski spomenik, Lincolnov spomenik, grob neznane vojaka, Smithsonian muzej, vsaj od zunaj, kjer so postavljene rakete v vsej svoji originalni velikosti, potem Kennedyjev grob v Arlingtonu itd. Ogledali si bomo pač, kolikor bo mogoče. Veliko bo odvisno tudi nas, če bomo pridni in disciplinirani. Če bi ne bila sobota, bi si ogledali tudi tiskarno, kjer denar delajo. Sičenji bi nam tam samo pokazali, kako denar delajo, dali bi pa nam itak nič. Če bi se pa preveč zanimali, kako se denar dela, bi nas utegnili še zapreti. Zato bomo šli raje drugam. Dru-

gi dan bomo spremenili naš izlet v malo romanje in obiskali novo katedralo, h katere lepoti je prispeval tudi mojster Meštrovič, in tam bomo tudi pri sv. maši. Po ogledu te cerkve bomo nadaljevali z ogledom mesta, v kolikor bo nam še časa ostajalo. Okrog pol dne bi šli v kako gostilno na kosilo in ob tleh bi se odpeljali proti domu, kamor bi utegnili priti okrog 11. ure zvečer.

Cena za vožnjo tja, za vožnjo po mestu v soboto in nedeljo, za vožnjo nazaj in za dvakratno prenočišče bi bila približno od 37 do 38 dolarjev na osebo. Za hrano bi moral vsak sam skrbeti. Ta proračun je narejen na podlagi, da je vseh 38 sedežev v avtobusu zasedenih.

Letošnje zanimanje za Washington in za New Work je tako veliko, da imajo avtobusna podjetja težave radi zovoz in vozačev. Zato priporočamo vsakemu, ki se misli nam pridružiti, da se čimprej prijavi v klubovih prostorih Baragovega doma vsak dan po 5. uri popoldne. Čimprej bodo sedeži v polno zasedeni, tem sigurnejše bo naše potovanje in tem več bo časa za izdelavo podrobnosti.

Fr. Sfiligoy

Velikonočno voščilo p. Poderžaja

CLEVELAND, O. — Od p. Stan. Polderžaja, slovenskega misijonarja v Indiji, smo prejeli pismo, v katerem vošči vsem svojim prijateljem in znancem po svetu, najbolj pa seveda prijateljem in prijateljicam slovenskega misijona v Indiji, velikonočne praznike. Takole se glasi njegovo velikonočno voščilo:

“Naj Vam bodo velikonočni prazniki veseli in srečni, v Bogu in za Boga. Nisem utegnil razpisati se o našem misijonu, vendar pa Vam moram reči vsaj tet par besedi, da boste vedeli, da Vas pri letošnji aleluji ne bom pozabil. Vem tudi, da se nas boste tudi Vi spominjali.

Prisrčno pozdravljeni in Vstalemu Gospodu priporočeni Vi in vsi naši dobri prijatelji in prijateljice misijonske. Vam v presvetem Srcu hvaležni misijonar rojak p. Stanko Polderžaj, S.J.”

AD

IZ NAŠIH VRST

Gary, Ind. — Cenjeno uredništvo! Tu Vam pošiljam naročnino zopet za eno leto. Zelo sem zadovoljen, da sem lansko leto tukaj naročil. Moja žena komaj čaka, da dobi Ameriško Domovino, posebno še zato, ker je iz Clevelanda in rada bere novice od tam, ker veliko ljudi pozna.

Želim Vam mnogo uspeha in Vas lepo pozdravljam!

Frank Lozier

Noblesville, Ind. — Cenjeni! Lepa hvala za obvestilo o poteku naročnine. Ameriško Domovino prav radi čitamo, zato Vam pošiljam denarno nakaznico za pol leta. Težko bi nam bilo brez Ameriške Domovine, ki nam prinaša mnogo novic iz vseh krajev sveta. Vse v uradu lista prav lepo pozdravljam, dalje vse naročnike, posebno našega draga prijatelja z družino, g. Franca Terčon iz Detroita, Mich.

Jožef in Kristina Metlikovec

Waukegan, Ill. — Drago mi uredništvo! Prav lepa hvala za

obvestilo, da mi bo naročnina kmalu potekla. Ne vem, kako bi bilo, če ne bi imel Ameriške Domovine. Težko bi bil brez nje, saj je v listu toliko zanimivega za čitati. Toplo ga priporočam vsaki slovenski družini, posebno katoliški. Obnavljam naročnino za celo leto in Vas prav lepo pozdravljam!

Frank Bubnich

Milwaukee, Wis. — Spoštovani! Priloženo pošiljam ček za nadaljno naročnino. Lepa hvala za obvestilo. Z listom smo prav zadovoljni in ga v redu prejemamo.

Želim Vam obilo božjega blagoslova pri Vašem delu in seveda tudi mnogo novih naročnikov. S pozdravi!

John Kokalj

Miami, Fla. — Dragi mi urednik! Tukaj Vam pošiljam denarno nakaznico za enoletno naročnino. Z Ameriško Domovino sem prav zadovoljen, branje v njej se mi dopade. Tukaj imamo dosti časa za branje. Vreme je precej toplo, vsak dan imamo od 86 do 90 stopinj toplote, bilo pa je tudi že 91 stopinj. Se nikoli ni bilo ta čas tako vroče. Drugače se imamo kar dobro. Vedno imamo kake obiske iz Clevelanda. Pred časom je bil tukaj Frank Marzlikar in Miss Jully, sedaj sta tukaj Mr. in Mrs. Frank Lorber st. Tako je vedno dovolj družbe. Konec junija se pa vidimo v Clevelandu. Bodite vsi prav lepo pozdravljeni. Zbogom!

Martin Nagode

Palača Labia v Benetkah na dražbi

Labia, ena najslavnejših in najrazkošnejše opremljenih beneških palač, je naprodaj. Kdor bo ponudil največ, bo postal njen lastnik na dražbi, ki je napovedana za zadnje dni marca 1964 in na kateri se bodo po vsej verjetnosti zbrali ljubitelji umetnin in stilnega pohištva z vseh koncev sveta.

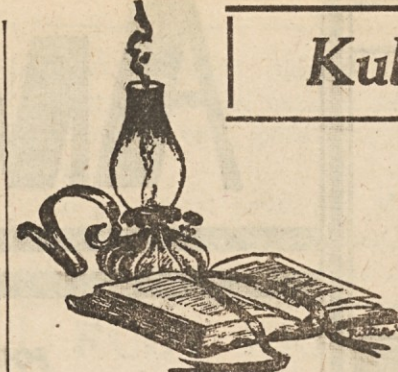
Južnoameriški milijonar Beisteguy, dosedanj lastnik, je sklenil prodati že pred letom dni, ko se je preselil v Pariz. Za razpis dražbe se je odločil, ker ni prišlo do sporazuma z RAI (italijanska radio in Televizija) in združenjem beneških antikvarjev. RAI je nameravala v palači urediti svoj beneški sedež in ponudila 350 milijonov lir, antikvarji pa so bili pripravljeni plačati za prilične in nekatere druge prostore 650 milijonov.

Razen stilnega pohištva, dragocenih pregrinj in zidnih oblog hrani palača Labia tudi mnogo slik znanih mojstrov iz več italijanskih šol. Clani rodbine Labia, po kateri je palača dobila ime, slovijo v zgodovini Benetkot bahaški zapravljavci. Ne le ustno izročilo, tudi kronika pravi o njihovem bahaštvu, da so po vsakem obroku zmetali posodo in jedilni pribor v Veliki kanal, nekaj kronistov pa dodaja, da so člani služinčadi prej pohiteli na pločnik ob vodi, kjer so prestrezali v razpete mreže tisto, kar je priletole skozi okna.

Za dražbo, na kateri bodo prodajali tudi po kosih, če ne bo kupca za vse, se razen beneških trgovcev zanimajo ljubitelji starih iz vse Italije, ki bodo skušali preprečiti, da bi tuji kupci odnesli to in ono iz dežele.

Visoka šola za latinščino

Papež Pavel VI. je s posebnim odlokom ustanovil papeški zavod za latinščino z univerzitetno stopnjo. Zavod bo pripravljal profesorje latinščine za višja in nižja semenišča. Celoten študij bo trajal štiri leta. Predavanjem bodo lahko sledili duhovniki in laiki. Visoka šola za latinščino bo pridružena papeški salezijanski visoki bogoslovni šoli, vendar bo imela lastno upravo in bo neposredno podrejena kongregaciji za semenišča. Prefekt te kongregacije bo tudi veliki kancelar visoke šole za latinščino.

Kulturna kronika

Ob Kramolčevi razstavi v Manitowocu

V nedeljo, 8. marca, je bila otvorjena razstava skulpture Dr. P. R. Rotterja iz Manitowoca ter Kramolčeve grafike in risb. Nad 200 obiskovalcev si je ogledalo dela. Vreme je nagajalo, v četrtek je blizzard prinesel 12 palcev novega snega in v nedeljo popoldne je snežilo.

Razstava kot taka je sorazmerno lepa enota, ker je Dr. Rotter to pot zastopan tudi s 25 skicami za skulpturo, narejenimi v japonskih crayonih. Ker ima tudi Kramolc risbe v barvastih crayonih, je to lep prehod.

Kramolčevo delo je bilo sprejeto simpatično. Minus razstave je to, da pri otvoritvi ni bil navzoč. Ameriški obiskovalci so na osebi umetnika bolj zainteresirani kot evropski, nasprotno pa manj važnosti polagajo na katalog. Ameriškega gledalca, naj bo to obiskovalec ali large ali slikar-amater ali poklicnik, zanimajo v prvi vrsti tehnika in material. Stalno sliši vprašanja, kako je to ali ono narejeno, ali je umetnik rabil kak detergent za wash(laviranje), ali je ozadje silk-screen ali kaj itd. itd. Važni so tudi materiali, saj je znano, koliko novih barvil je na trgu vsako leto. Na vsa ta in podobna vprašanja odgovori lahko samo umetnik. Nauk za bodoče razstave.

Kramolc ima na razstavi skupno 50 del na 49 kartonih (mats). Ima risbe s tušem, ogljem, barvastimi svinčniki, crayoni, risbe s čopičem (brush), šest ujedank, linoreze, eno mešano tehniko ter črne bele in barvaste monotipije. Splošno je ugajala ta raznovrstnost. Delo v različnih tehnikah se smatra za plus. Nekako prvo mesto so odnesle risbe, drugo pa linorezi.

Izmed risb so tri še iz lager-skih časov v Spittalu na Dravi. Vse so močne v tehniki in podajanju predmeta in se je to priznalo. Ostale risbe so nastale v času, ko je K. delal na progi. To so kanadske krajine, ki so pač Kramolčeva najboljša dela, spadata tudi med najlepše slovenske risbe sploh. Zele so največ priznanja, zlasti tiste v rjavih tonih ter one narejene z ogljem. Sodobni Amerikanec umetnik nima nobenega smisla za naravo, zato prirodnih lepot sploh ne vidi, toda dobra risba se ceni, slovijo v zgodovini Benetkot bahaški zapravljavci. Ne le ustno izročilo, tudi kronika pravi o njihovem bahaštvu, da so po vsakem obroku zmetali posodo in jedilni pribor v Veliki kanal, nekaj kronistov pa dodaja, da so člani služinčadi prej pohiteli na pločnik ob vodi, kjer so prestrezali v razpete mreže tisto, kar je priletole skozi okna.

Močni so tudi Kramolčevi linorezi. Izmed teh je nekako na prvem mestu "Kompozicija" zaradi izredne občutenosti linij in mehkoše, spremljajoče črne ploskve.

Občuteno je podana "Reclining figure", spominja na Malešev lesorezo k Prešernu. "Ledene gore" so napol abstraktna zasnova v ledenosinjih barvah in je ugajala. Drugi linorezi so več ali manj eksperimenti, Kramolc greši z nepotrebnim poizkušanjem in z neustrezajočimi formati. Ameriški umetnik ima za formate nenavadno tenek čut. Toda povsod v linorezih čuti slovensko grafično žilo, nekateri spominjajo na Maleša in Spacala, ali vsi nosijo Kramolčev individualni pečat, tudi ti, ki spadajo v vrsto nepotrebnih eksperimentov.

In potem so tu monotipije. Te so črnebele in barvaste. Monotipija je odtis barvane plošče na papir, navadno je samo prvi odtis dober, zato beseda mono (grško: sam). Amerikanci pravijo temu monoprints, kar je bolj pravilno. Ni nobene tehni-

ke, za katero bi imel Amerikanski umetnik tako malo razumevanja, kot je monotipija. Prepoceni, cheap, no challenge. Pri nas je uvedel monotipije Maleš. Vrednostno mesto te tehnike v hierarhiji umetniških tehnik mi je postalo jasno šele po vojni: daleč spodaj. Uspeh zahteva velikega umetnika, ta se pa s poceni metodo ne bo pečal. Dobro so odrezale črno-bele, na pr. Koncert, Subway (žela splošno priznanje), Nevesta in Slovensko dekle. Toda ne vem, čemu Kramolc za take stvari ne rabi linoreza ali lesoreza; vsakdo takoj vidi, da monotipija ne da tiste bogate "texture", kot lino in les. Pri Subwayu so nekateri mislili na Muncha. Občuteno, lično-ekspresivno. Lep list.

Barvaste monotipije so pa nasprotno propadle na celi črti. Ven se dvigata samo Močvirje in Orhideja zaradi toplih barv. Vse drugo je ponesrečen eksperiment, odklonjeno. Ko sem prvič videl te liste v njegovem studiju, sem imel ugodno mnenje, ker v ateljeju navadno vsa packa učinkuje kot kaka zavrzena Matissova skica. Ko pa sem te liste obehal, sem skoraj obupal, kajti razstavna stena je neusmiljen sodnik. Mogoče te stvari gredo v Kanadi, o.k. Če pa ne gredo, potem svetujem Kramolcu, naj to tehniko opusti, škoda časa in papirja. Je pa še druga reč.

Barvaste monotipije so delane v abstraktnem slogu. Pred leti je Kramolc začutil potrebo po abstraktnem izrazu in je mislil, da je barvasta monotipija pravi medium za to. Nonsense. Ta tehnika je prvič primitivna, drugič prazna in ni primerna za resen abstrakten koncept. Ne vidim razloga, zakaj je ne uporablja v istem smislu kot črno-belo, dasi tudi ta stoji več stopinj niže kot linorez ali lesorez. Čemu to? In sploh abstraktnost? Bodimo si na jasnem, da je v slovenski umetnosti ta izraz možen šele pri ljudeh, ki so začeli karjere po l. 1950 (doma) ali pa zunaj na pr. pri slikarjih kot sta Vodlan in Zupancič, ki sta bila rojena v abstraktnem stilnem obdobju. Bilo bi zelo škoda, če bi Kramolc na ta ali podoben način kompromitiral svoje slikarstvo. Kdor hoče biti sodoben, ima na izbiri na stotine drugih možnosti, zlasti pa naj bo zvest sam sebi. Če bi bili listi v okvirjih in pod steklom, bi bilo boljše. Toda tu je bilo vprašanje stroškov. Ravno tako so formati večine Kramolčevih del na razstavi, z izjemo risb ter nekih linorezov, ponesrečeni, to za ameriško umetniško sceno niso pravi formati. Isti kaos vlada glede formatov pri Gorsetu. Prvi predpogoj tehničnega uspeha kake razstave v tej kontri je majhno število določenih standard formatov, ki so, tako bi lahko rekli, akreditirani vsepovsod. Ni lepšega kot je razstava slik ali grafik ali kipov, kateri ne zahtevajo od gledalca vsako minuto drugačnega fokusa.

Površnost v tehniki, v materijalu in v koordinaciji elementov, ko gledam nazaj, v naši umetnosti zahtevala velike žrtve. Znana po površnosti sta bila Jakopič in Jama, da ne omenjam drugih. Amerikanec je v teh rečeh perfekcionista. Nemara je v Kanadi drugače, zato so uspehi lažji. Tukaj pa je borba huda in se take reči ne izplačajo. Kajti vsaka umetnina je za kupca investicija denarja. Zato je boljše manj, pa tisto dobro.

Upam, da bodo moje opombe ob izkustvu te razstave kaj pomagale za prihodnje projekte. To je njih glavni namen. Razstava je na vsak način uspeh za Kramolca.

R. Ložar

— Prva zdravniška šola v Združenih državah je bila odprta leta 1751 v Philadelphiji.

Issued Every
Thursday
for the Yugoslavs
in Wisconsin

Tedenska priloga
za Slovence v
Wisconsinu

OBZOR

THE WISCONSIN YUGOSLAV OBSERVER — AFFILIATED WITH THE "AMERICAN HOME" DAILY

Address
All Communications
to
OBZOR PUBLISHING
COMPANY
Marica R. Staut,
Publisher
3601 W. Ohio Ave.
Milwaukee 15, Wis.
Tel. Mitchell 5-4373

Sem in tja po Milwaukee

Misijon pri Sv. Janezu se prav lepo razvija. Slovenci od blizu in daleč lepo prihajajo, da slišijo mogočno misijonarjevo besedo. Sv. misijon je namreč v slovenskem jeziku. Zadnji je bil pred dvajsetimi leti. Starejši ljudje zelo tožijo, da se ne morejo udeleževati sv. misijona tako, kakor bi radi. Ne morejo več hoditi, vendar imajo načrte udeležiti se vsaj enega ali dveh govorov. Takega duha človek rad vidi.

Misijonar nam je povedal zgodbo o nekem gozdarju iz Aljske, ki je šel k spovedi samo vsakih štiri ali pet let. Vzrok je navajal, da je pot predolga. Rekel je, da ga vzame tri tedne, da pride do misijonarja in zopet tri tedne, da se vrne domov. Veliko mora namreč hoditi peš, nato s čolnom in končeno z vlakom. Ko mu je misijonar omenil, da bi lahko potoval z avijonom, je gozdar rekel, da preveč stane voziti se z avijonom, če ima človek samo male grehe, če ima pa velike grehe, je pa prenevarno vzeti avijon. Zares, vsak izgovor je dober.

Na cvetno nedeljo imajo pri Sv. Janezu celodnevno češčenje presv. Rešnjega Telesa. Malo nenavadno ali je že ustaljena navada. Javne ure češčenja bovala od 1-2 za otroke, od 3-4 za

Društvo krščanskih žena in mater, od 4-5 za moške in fante, od 5-6 za Društvo Naše ljube Gospe in dekleta. Poleg tega so tudi drugi ljudje vabljeni, da se med dnevnim oglaševanjem v cerkvi in počaste Jezusa.

Zaključek celodnevnega češčenja bo zvečer ob sedmih. Bo govor, litanije vseh svetnikov, procesija, blagoslov in zahvalna pesem. Povabljeni so prvoobhajanci zadnjih dveh let, da se procesije udeležijo v svojih prvoobhajalnih oblekah. Otroški nastop in njihova prisrčnost vedno napravita mogočen vtis.

Smotik pred velikonočnimi prazniki. Velikonočni obredi imajo še posebno privlačnost. Radi se jih udeležujemo. Spored velikega tedna pri Sv. Janezu je sledeč: Na Veliki četrtek bo sv. maša zvečer ob pol osmih. Ob devetih zvečer se začne celodnevna straža pred sv. Rešnjim telesom ali Jezusom Jetrnikom. Zaključek celodnevne straže je v petek zjutraj ob 6. Obredi Velikega petka bodo ob pol osmih zvečer. Ob treh popoldne bo križev pot. Na veliko soboto popoldne bo po starem običaju blagoslov velikonočnih jedil. Blagoslov bo vsako uro od treh do šestih. Obredi velike sobote se začne ob osmih zvečer. Po obredih bo po stari navadi slovesno vstajenje in procesija po cerkvi. Tako bo še vsaj malo spomina na vstajenje, ki se je včasih vršilo tako slovesno. V farnem oznanilu piše župnik:

Pripravite se za Veliko noč z dobro opravljeno spovedjo in prejemom sv. obhajila. Spovedovanje na veliko soboto bo od 3-5 popoldne in zvečer od 7-8. Porabite to priliko, če že prej niste opravili. Posebno otroci naj opravijo prej, če le morejo, da imajo priložnost opraviti spoved tisti, ki prihajajo k spovedi samo za obletnico, to je enkrat na leto.

Vse kaže, da bomo imeli pri nas slikarsko razstavo, in sicer na prvo nedeljo po Veliki noči, dne 5. aprila. Slike bo razstavljal Ted Kramolc, ki je priznan slovenski slikar v Kanadi. Te dni je razstavljal v Manitowocu, Wis. Dr. Rajko Ložar, ki je ravnatelj tamkajšnjega muzeja, kjer se je razstava vršila, pravi, da je razstava uspela zelo povoljno. Dr. Ložar pripravlja razstavo tudi za Milwaukee. Slike bodo razstavljene v prostorih, kjer je bilo svoječasno trgovina. Naslov je 1010 South 9th St. Več bomo o tem še poročali.

Že nekaj časa imam priliko dobivati majhne slovenske knjižice, ki obravnavajo sodobne probleme tako verske kakor socialne. Nekateri se boste še spominjali tako imenovanih salezijanskih knjižic. Bile so zelo zanimive in so jih ljudje prav radi brali. Obojne knjižice so podobne ameriškanskim knjižicam, ki jih v vsaki cerkvi dobite v cerkveni veži. Knjižice, ki jih dobivam, so vredne branja in osvetljuje marsikatero vprašanje, ki muči današnjega človeka in seveda tudi nas Slovence. V Milwaukee jih lahko dobite v cerkvi sv. Janeza. Knjižice so tiskane v Trstu.

Mladina je vedno iznajdljiva in poizkuša vsa mogoča sredstva, da si pomaga pri svojih načrtih. Mladina pri Sv. Janezu bo imela umivanje avtomobilov na samo Veliko soboto, in sicer od devetih zjutraj do treh popoldne. Poleg duhovne priprave hočejo, da so pripravljeni ljudje za Veliko noč tudi na zunanji. Prostovoljni dohodki ali

darovi bodo služili za nabavo materiala, ki ga mladina rabi pri baseball igri. Njihov klic je: Pomagajte, pomagajte!

Velikonočna misel. Veselje napolnjuje naše duše. Spomini silijo v srce. Preteklost stopa pred oči. Kako je bilo takrat lepo, ko so zvonovi zapeli in oznanili Veliko noč. Slovesno potrkavanje ob procesiji nas je prenovilo. Tako smo se počutili, da bi zavirskali. Saj nam je skoraj hudo, da niso velikonočni obredi ob takem času kakor je to bilo nekdanj. Kljub temu, da vemo, da sedanji način bolj odgovarja zgodovinskemu razvoju, je v nas domotožje po lepih starih navadah.

Ko pride velika noč, nam oznani dvoje: prenovljenje narave: zunaj se že pojavlja pomlad, in prenovljenje duha: v nas vstaja nov človek. Prinaša in oznanja pa še več. Oznanja vero v vstajenje, oznanja zmago Kristusa nad smrtjo, oznanja posmrtno življenje. Koliko je torej stvari, da se veselimo velike noči.

Na Veliki petek je bila v nas žalost, potlačena. Oznanjal je Kristusovo smrt. Vedeli smo, da mora tako biti, a nam ni bilo prav. Jezus je trpel in umrl, da bi človek lahko živel božje življenje. Iz Jezusove smrti in vstajenja prihaja rojstvo krščanstva, odpustanje grehov in večno življenje. Jezus je rekel: Ko bom povisan na križ, bom vse pritegnil k sebi." Po besedah preroka Izaije smo ozdravljeni po njegovih ranah.

Danes v času bojov in nemirov v svetu, ko so mnogi ljudje in celo narodi zavrgli vero v Kristusa in njegov nauk, se moramo še bolj zavedati, da bo samo vera v Boga in izpolnjevanje njegovih zapovedi obvarovala svet pred novim kriza-njem.

Samo takrat, ko se bomo naučili živeti po božjih zapovedih, bomo spoznali pomen miru in bratske ljubezni do vseh ljudi. Tega nas uči velika noč, Kristusovo vstajenje. Velika noč vlije novega poguma in nove volje do življenja. Navdaja nas veselje, ker vemo, da za dežjem pride sonce in za nočjo dan, za trpljenjem olajšanje in za smrtjo večno življenje. Veselje pa bo ostalo le, če bo Kristus naš vodnik. Kristus danes — Kristus vekomaj.

Vsem bralcem vesele velikonočne praznike.

Pretekli teden, 10. marca, je umrl 80-letni ANTON GAZVODA, 4060 W. Loomis Road. Zapušča sina Johna in hčere Mrs. Nell Collwell in Mrs. Ann Dickenson v Pewaukee, Wis., več sorodnikov in veliko prijateljev. Pokojni Anton je dolgo vrsto let vodil gostilno in pikniško mesto na Loomis Rd. je eden prvih slovenskih naseljenцев v Milwaukee. Pogreb se je vršil iz Ermenčevega pogreba. Zavoda v cerkev sv. Janeza. Pokojni je bil ustanovni član Društva sv. Jožefa št. 103 KSKJ.

V petek, 13. marca, je umrla BARBARA KERRAR (BERKOPEC), 1632 E. Saveland Ave., stara 81 let. Zapušča sina Edwarda, hčere Adeline in Mrs. Helen Zainer ter sestro Frances Shartz, več sorodnikov in prijateljev. Pogreb se je vršil iz Ermenčevega pogreba. Zavoda v cerkev sv. Pavla (Kansas Ave.) na Mount Olivet pokopališče. Pokojna je bila članica Društva sv. Jožefa št. 103 KSKJ, Podružnice št. 17 SZZ, Društva krščanskih mater, Blue Star Mothers ter Golden Age kluba.

Naj počivata oba v miru božjem!

Prvo poročilo o nabiranju prispevkov v "Catholic Charities" fond kaže lepo vsoto — \$545,000. V tej vsoti so vključeni prispevki in podpisane obljube 135 fara. Milwaukee nadškofija ima 287 fara v 10 okrajih (counties) in je upati, da bo kvota \$1,750,000 kmalu dosežena.

Po izjavi generalnega poštarja Johna A. Gronouski v Washingtonu bo širom dežele odpuščenih 3,100 poštnih uslužbencev. To dejstvo bo seveda trdo zadelo tudi milwaukeeško pošto okrožje. Do sedaj na primer se je lahko kupilo znamke, denarne nakaznice (money orders) itd., vsaj pri enem oknu od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne — to je veljalo za soboto, vnaprej pa bo eno okno odpuščenih 3,100 poštnih uslužbencev bodo raznašali pošto pet dni na teden namesto šest, kot dosedaj. Nameravajo tudi zapreti najmanj 300 malih uradov. Gronouski pravi, da po njegovem načrtu se bo prihranilo nad 12 milijonov dolarjev letno.

Družba Cutler-Hammer namerava preseliti del obratovanja v Bowling Green, Kentuckij. Družba pravi, da so milwaukeeški davki postali neznosni in plače previsoke. Družba namerava odpustiti nad 800 delavcev, ostalim pa znižati plače. Dosedaj je zaposlenih pri Cut-

ler-Hammer nekaj nad 4,000 delavcev.

Eva Adams, ravnateljica zvezne kovnice, kjer kujejo nove ameriške novce od "penija" (centa) pa do dolarja, poroča, da so naredili v enem letu (do 3. junija 1963) 41 in pol milijonov dolarjev čistega dobička. Pričakuje, da bo dobiček prihodnjega 30. junija znašal nad 50 milijonov dolarjev. Marsikdo bo vprašal, kako je to mogoče: funt bakra stane 30 centov — iz tega izdelajo 145 penijev, delo za izdelavo 145 centov stane 11 centov — evo, čisti dobiček \$1.04.

V prihodnjem letu, začeni s 1. julijem letos, bodo "nakovalji" malo več kot 4 in pol milijona novcev. Med temi 90 milijonov spominskih Kennedy pol-dolarjev. Čudno se vidi, četudi kovnici v Philadelphiji in Denverju letno napravita na milijone novcev, navadno vedno primanjkuje — "drobiža". V zadnjih treh letih je bilo nakovalnih 11 milijonov novcev, največ penijev; za letos je predpisanih 4 milijone 100 milijonov — pred 25 leti pa so jih izdelali le 673 milijonov — to je bilo leta 1939.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

V najem
Na 1069 E. 72 St., oddamo 2 opremljeni sobi in porč. Kličite RE 1-7051.

Evropa

Novi 21-dnevni
jet ekonomski izlet
Vam prihrani do \$190.00 *

Če nameravate ostati v starem kraju le 14 do 21 dni, lahko potujete s TCA za \$190 ceneje od 1963 redne ekonomske vozne!

- S TCA poletite do Toronta, nato pa z DC-8 jet velikom v London ali Pariz — izhodišči za vso Evropo.
- Plačate samo 10% naplčila — ostanek pa v 24 mesecih.
- Lahko se ustavite v več mestih brez vsakih dodatnih stroškov.
- Lahko ostanete polne tri tedne. (Prvi dan potovanja ni všteti.)

Vprašajte Vašega potovalnega zastopnika za vsa nadaljnja pojasnila o teh vozninah. Vprašajte tudi za TCA novi ekonomski razred, prvi razred in skupinska potovanja.

Letite s TCA - \$ 500⁶⁰*
Cleveland - Zagreb

* Primerjajte z 1963 jet ekonomsko povratno voznino. Vse vožnje veljavne od 1. aprila.

TRANS-CANADA AIR LINES AIR CANADA

Oglasite se pri VAŠEM POTOVALNEM ZASTOPNIKU ali v uradu TCA: Hanna Building, Euclid in 14. cesti; tel.: Superior 1-2020.

Lastnik prodaja

Zidano enodružinsko hišo, dobro zgrajena, 8 sob. Potrebne prenovljenja; 4 spalne sobe zgoraj. Zidana garaža za 2 kare, Grovewood in Lake Shore Blvd. Dajte ponudbo. Kličite IV 1-4405.

(19,26 mar, 2 apr)

Naprodaj

Dvodružinska hiša je na prodaj na Carl Ave. R.A. GALL REALTY KE 1-8040

Vprašajte za John Frhne samo v soboto. (57)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. IV 1-2235

Granite denar za deževne drve -buvarile U S Savings banke

V najem

Na 1081 E. 71 St., oddamo 5 prenovljenih sob na drugem. Vprašajte za oskrbnika 881-7529. (58)

Ženitna ponudba

Dekle, ki je prišla iz Slovenije, bi se rada seznanila s poštenim fantom v svrhu ženitbe. Ponudbe pošljite na Ameriško Domovino pod značko "Dekle". (56)

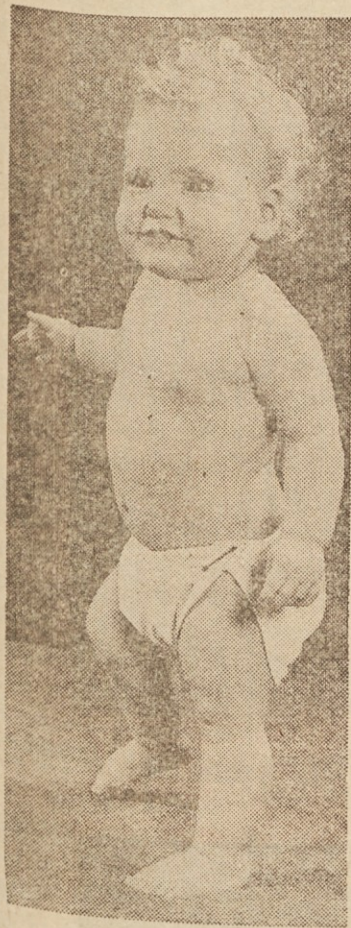
Madison-on-the-Lake

Samo nekaj stopinj od peščenih obale, lot okoli 200 čev. dolg. Vse udobnosti plačane. Lep prostor za kopanje, veslanje in ribarjenje. Cena samo \$1800.00

KNIFIC REALTY

820 E. 185 St. IV 1-9980 (17,19 mar)

another
good reason
to call
long distance

• Baby's first step... all kinds of family news that all the family wants to hear... all good reasons to call Long Distance! Keep in touch. Brighten the day for loved ones far away. Long Distance says you care, so very personally. It costs so little, too. Enjoy this pleasure often.

Long Distance is the next best thing to being there!

Bargain Times!

After 6 p.m.—Most rates are lower. Sunday—Most rates are lower all day.

On any day—"Family Visit" time is after 9 p.m. on calls within Wisconsin—you can talk 10 minutes for the price of 5.

WISCONSIN
TELEPHONE
COMPANY
Serving you

RABITE EAGLE ZNAMKE KOT DENAR V VSEH 4 MAY COMPANY TRGOVINAH!

MAY'S

DOWNTOWN—
ON THE HEIGHTS—
PARKTOWN—
SOUTHGATE

BASEMENTS

CENEJŠE ZA TA DOGODEK!

NA STOTINE KRASNIH NOVIH DAMSKIH IN DEKLISKIH

POLOŠČENIH
SPOMLADANSKIH PLAŠČEV

14.99

MERE: Miadinske . . . . 5 do 15
Damske . . . . . 8 do 18
Majhne . . . . . 4 do 12
Majhne mladinske 3 do 13

Okrogli vratni izrezi, kapucinasti ovratniki, hrbitišča s pasom, hrbitišča s sedelcem in še več drugih elegantnih krojev v novih živahnih pastelnih barvah, karirastih vzorcih, ali v lepi črni barvi. Posebnost teh plaščev je material iz katerega so izdelani. Pološčeni 100% acrylic se lepo čisti, se ne mečka, je lahek in za vsako vreme.

KLEJNI ODPELEK ZENSKIH PLAŠČEV, V MESTU IN PODRUŽNICAH

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIZARJI

XXVI

Dva jezdeca sta med vetrom in dežjem hitela k spihovski meji: Zigfrid in Tolima. Ta je spremljal Nemca iz strahu, da bi ga na poti ne ubili iz zasede kmetje ali spihovska družina, ki je gojila do njega strašno sovraštvo in se hotela nad njim maščevati. Zigfrid je jezdil brez orožja, a tudi brez vezi. Nevihta, ki jo je gnal veter, je bila že za njima. Kadar je včasih nepričakovano zabučal grom, sta se konja sesedla na zadnje noge. Jezdila sta v globokem molčanju po tesni soteski, a zaradi ozke poti tako blizu drug drug drugega, da je streme udarjalo o b streme. Tolima, ki je bil navajen že dolgo let varovati ujetnike, se je tudi sedaj včasih s pazljivim očesom ozrl na Zigfrida, kakor bi mu šlo za to, da ne bi nepričakovano zbežal — in vsakokrat ga je nehoti pretreslo, ker se mu je zdelo, da se križarjeve oči svetijo v mraku kakor oči hudobnega duha ali vampirja. Prišlo mu je celo na misel, da bi ga prekrizal, toda ob misli, da utegne pod znamenjem križa zatuliti z nečloveškim glasom in se izpremeniti v pošast, je začel šklepetati z zobmi in objel ga je še večji strah. Stari bojevnik, ki se je lahko sam samcat zakadil proti celim kupom Nemcev, kakor se zakadi jastreb v jato jerebic, se je vendar bal nečistih sil in ni hotel imeti opravka z njimi. Najrajši bi bil pokazal Nemcu nadaljnjo pot in se vrnil, toda sram ga je bilo samega sebe, zato ga je spremil do meje.

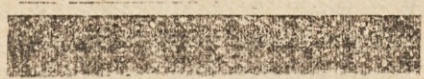
Tam, kjer sta dospela do konca spihovskega gozda, je prenehalo deževati in oblaki so se zasvetili v neki čudoviti rumeni barvi. Postalo je vse svetleje in Zigfridove oči so izgubile poprejšnji posebni blešč. Toda takrat je napadla Tolima druga skušnjava: "Ukazali so mi" — je govoril sam s seboj — "naj spremim tega steklega psa do meje, torej sem ga tudi spremil; toda mar naj odide ta rabelj mojega gospoda in njegovega otroka brez maščevanja in kazni in mar ne bi bilo Bogu

prijetno in drago darilo, če bi ga pobil? Ej! Ali bi ga ne pozval na smrt? Sicer nima orožja, toda za eno miljo daleč v graščini gospoda Varcina mu dajo vsaj kak meč ali sekuro, pa se bo z njim bojeval. Ako Bog da, ga prevrnem, a potem ga nabodem, kakor je treba, in zakopljem njegovo glavo v gnoj!" Tako je govoril sam sebi Tolima, pomeljno gledal na Nemca in jel migati z nosnicami, kakor bi bil že zavohal svežo kri. In težko se je moral boriti s to željo, težko se krotiti, toda šele ko je pomislil, da Jurand ni daroval življenja in svobode le do meje in bilo bi ničevno gospodovo sveto dejanje in bi se zmanjšala njegova nebeška nagrada, se je naposled premagal, zadržal konja in rekel:

"Glej, tu je naša meja in do vaše ni daleč. Potuj svasakokrat ga je nehoti pretreslo, ker se mu je zdelo, da se križarjeve oči svetijo v mraku kakor oči hudobnega duha ali vampirja. Prišlo mu je celo na misel, da bi ga prekrizal, toda ob misli, da utegne pod znamenjem križa zatuliti z nečloveškim glasom in se izpremeniti v pošast, je začel šklepetati z zobmi in objel ga je še večji strah. Stari bojevnik, ki se je lahko sam samcat zakadil proti celim kupom Nemcev, kakor se zakadi jastreb v jato jerebic, se je vendar bal nečistih sil in ni hotel imeti opravka z njimi. Najrajši bi bil pokazal Nemcu nadaljnjo pot in se vrnil, toda sram ga je bilo samega sebe, zato ga je spremil do meje.

Tam, kjer sta dospela do konca spihovskega gozda, je prenehalo deževati in oblaki so se zasvetili v neki čudoviti rumeni barvi. Postalo je vse svetleje in Zigfridove oči so izgubile poprejšnji posebni blešč. Toda takrat je napadla Tolima druga skušnjava: "Ukazali so mi" — je govoril sam s seboj — "naj spremim tega steklega psa do meje, torej sem ga tudi spremil; toda mar naj odide ta rabelj mojega gospoda in njegovega otroka brez maščevanja in kazni in mar ne bi bilo Bogu

cesto, ki je držala sredi dveh črnih sten gozda, a na njej posredi samotnega jezdeca na konju. Zigfrid je jezdil na pol pri zavesti, mučila ga je vročica. Obup, ki mu je grizel dušo od Rotgierove smrti, zločini, ki jih je storil iz maščevanja, žalost, strašni prividi, grizenje vesti so njegovo pamet že zdavnaj tako izmučili, da se je le z največjim naporom boril proti blaznosti; a včasih se ji je celo vdajal. V zadnjem času spet muke na potovanju pod trdo Čehovo roko, noč, prebita v spihovski ječi, in negotova usoda, nad vse pa ono nezaslišano, skoraj nečloveško dejanje milosti in usmiljenja, katero ga je naravnost prestrašilo — vse to ga je potrla do kraja. Včasih so v njem otrpnile in zastale misli v taki meri, da je popolnoma izgubil spoznanje, kaj se z njim dogaja, toda potem ga je vročica zbudila in hkrati

V blag spomin

OB DESETI OBLETNICI ODKAR NAS JE ZA VEDNO ZAPUSTIL NAS LJUBLJENI SOPROG IN OČE

John Novak

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 19. marca 1954.

Luč nebeška naj Ti sije, v mislih naših si vsak čas; srce naše zate bije, Ti pri Bogu pros' za nas.

Zalujoči:

Soproga MARY sinovi EDI, JOSEPH in FRANK hčeri MRS. MITZIE VESEL in MRS. VERA GRACE s svojimi družinami.

Cleveland, O., 19. marca 1964.

budila v njem neko gluho čustvo, stopil na sedlo, katero je bil poprej položil pod drevo, in si dal zanko okoli vratu. "Odpahni sedlo!... Že!

"Pojdi! Pojdi!" mu je na mah zašepetal v uho neki glas.

A on se je obrnil — in ugle dal smrt. Sama v podobni okostnjaka, sedeč na konjskem okostju, se mu je približala, bela in šklopotač s kostmi.

"Ali si ti?" je vprašal križar.

"Da. Pojdi! Pojdi!"

Toda v tem hipu je opazil, da ima na drugi strani tovariša: streme ob streme je jezdilo neko bitje, podobno človeku, a z nečloveškim obrazom; glavo je imelo živalsko, s stoječimi ušesi, dolgo, koničasto in pokrito s črnimi ščetinami.

"Kdo si?" je zaklical Zigfrid.

A namesto da bi mu odgovorilo, mu je pokazalo zobe in začelo gluho mrmrati.

Zigfrid je zaprl oči, toda takoj je zaslišal še huje šklopotanje kosti in glas, ki mu je govoril naravnost v uho:

"Čas je! Čas je! Podvizaj se! Pojdi!"

In on je odgovoril:

"Saj grem!..."

Toda ta odgovor mu je prišel iz prsi, kakor bi ga bil dal nekdo drug.

Potem pa je, kakor bi ga gnala neka neodoljiva notranja sila, skočil s konja in potegnil z njega visoko viteško sedlo, a nato uzdo. Tovariša sta tudi razjahala in ne da bi ga zapustila le za trenutek, sta ga odvedla s srede ceste na rob gozda. Tam mu je črna pošast pripognila vejo in mu pomagala, da je privezal nanko jermen.

"Podvizaj se!" je zašepetala smrt.

"Podvizaj se!" so zašumeli neki glasovi v vrhovih dreves.

Kakor v snu je potegnil jermen skozi zaponi, napravil

zanko, stopil na sedlo, katero je bil poprej položil pod drevo, in si dal zanko okoli vratu. "Odpahni sedlo!... Že!

CLEVELAND, O.
MALI OGLASI

Sobe se odda

Štiri sobe oddamo spodaj, vse prenovljeno, v Collinwoodski naselbini, starejšim ljudem. Kličite pred 2:30 pop. IV 1-3157. (57)

Naprodaj

Lastnik prodaja zidano (tapestry brick) hišo, 5 velikih sob, garaža iz cementnega bloka, 50x200 lot. Kličite AN 1-0251. Oglejte si jo, da jo boste prav cenili.

V blag spomin

SESTE OBLETNICE SMRTI NASE LJUBLJENE MATERE IN STARE MATERE

Mary Marsich

Ki je zatisnila svoje dobre oči dne 19. marca 1958.

Srčno ljubljena nam mama, šla prezgodaj ste od nas, dobra, skrbna ste nam bila, vdano molimo za Vas:

Daj, Gospod, ji mir in srečo, daj ji večnost v milosti!

Zalujoči:

OTROCI

Cleveland, O., 19. marca 1964.

Aa!"

Z nogo odpahnjeno sedlo se je zakotalilo za nekoliko korakov — in telo nesrečnega križarja je težko obviselo.

(Prihodnjič dalje.)

— Oklahoma pomeni v jeziku Indijancev "dežela rdečih ljudi".

PRISLAN PROVISION

SLOVENSKA MESNICA

STANKO PRISLAN

1147 Addison Rd.

EX 1-1419

Naše posebnosti ta teden:

RIB STEAK

79c lb.

BOILED HAM

99c lb.

STEAK PORK

49c lb.

PORK CHOPS CENTER CUT

75c lb.

NAROČITE ŠUNKO ZA VELIKONOČ SEDAJ

V BLAG SPOMIN

OB OBLETNICAH SMRTI

NAŠEGA DRAGEGA OČETA IN LJUBE MATERE

John Zaller

ki je umrl 4. januarja 1949.

Čas beži v naglem teku, dolga leta so minula, ko smo žalostni, v joku. Vajina trupla v grob zasuli.

Zalujoči:

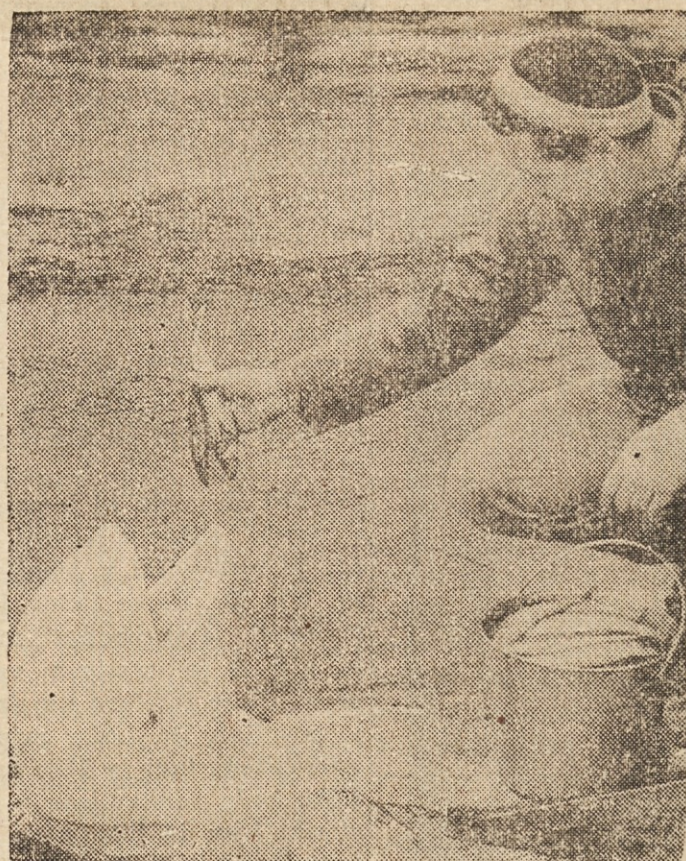
Frances Zaller

ki je umrla 19. marca 1953.

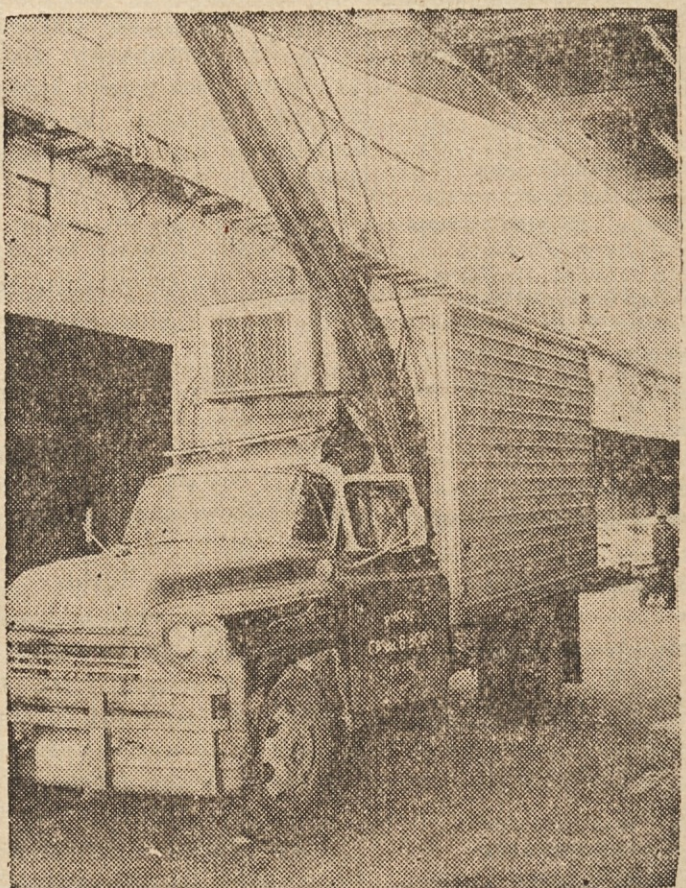
Čas beži, a rane nam ne celi, spomini vedno nam hite k Vama, naša ljubljena, in nove nam odpirajo solze.

OTROCI

Cleveland, Ohio, 19. marca 1964.

DOBER TEK — Čuvar v akvariju na Coney Island Arthur Heine krmi redkega belega kita.

NEPRIČAKOVANA ZAVORA — Tovorni avto je vozil mirno po cesti, ko je nepričakovano zadel na stopnice, ki so visele ob poslopju kot zasilni izhod v slučaju ognja.

CHICAGO, ILL.

SCANDINAVIAN AIR LINES SYSTEM

Starting direct Chicago to Europe service April 1. For complete inf. Call HA 7-4200. (56)

REAL ESTATE FOR SALE

ROSELLE — 6 ROOM COLONIAL HOME

3 Bedrooms upstairs, All carpeted. Full basement with powder room. On 50 ft. lot with adjoining 50 ft. lot. PHONE LA 9-6526. (59)

5 ROOM BUNGALOW

2 Bedrooms, heated room in attic, 2 car garage. 1/2 block to school. Priced for quick sale. By Owner. 5730 Rockwell. Phone 434-9529. (59)

STORES FOR RENT

NEAR BUSY INTERSECTION

3000 Block and Lincoln Av. Single store. — Unheated. — Reasonable. Call LO 1-5080. (59)

LEP POGLED — Skakalec leti z velike smuške skakalnice v Garmisch-Partenkirchen na Nemskem. Brez dvoma ima lep pogled na spodaj zbrane gledalce, pa tudi skrb, če bo srečno pristal med njimi.

Vesolja čas... vsaki čas... kadar odprete steklenico Stroh's.

Pokusite, kaj varjenje z ognjem napravi pri pivu. Stroh's je lažje, mehkejši in bolj osvežujoče pivo. Čas je za dobro — hladno čašo Stroh's — edinega ameriškega z ognjem varjenega piva.

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT 26, MICHIGAN